

HRVATSKI SABOR

Klub zastupnika Domovinskog pokreta

Zagreb, 30. lipnja 2021.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA

**Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o civilnim stradalnicima
Domovinskog rata, P.Z. br. 92**

Temeljem članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“ br. 81/13, 113/16, 69/17, 29/18, 53/20 i 123/20) na Konačni prijedlog Zakona o civilnim stradalnicima Domovinskog rata, Klub zastupnika Domovinskog pokreta podnosi sljedeće

AMANDMANE

Amandman I.

U čl. 1. točka 3. mijenja se i glasi:

3. hrvatski branitelji iz Domovinskog rata i hrvatski narod branili su i obranili Republiku Hrvatsku unutar međunarodno priznatih granica od oružane agresije koju je izvršila Srbija, Crna Gora i Jugoslavenska narodna armija s oružanom pobunom dijela srpskog pučanstva u Republici Hrvatskoj, zajedno sa pripadnicima, pomagačima i suradnicima tih neprijateljskih vojnih i paravojnih formacija.

Obrazloženje:

U tekstu konačnog prijedloga Zakona na više se mjesta spominje formulacija „pripadnici, pomagači i suradnici neprijateljski vojnih i paravojnih formacija“ te je nužno u Zakonu jasno napisati na koga se ovaj termin odnosi radi doprinosa pravnoj sigurnosti.

Amandman II.

U čl. 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

(3) Iznimno od stavka 1. i stavka 2 ovog članka, državljani drugih država s teritorija bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji imaju prebivalište na teritoriju Republike Hrvatske mogu ostvarivati i koristiti prava utvrđena ovim Zakonom u slučaju reciprociteta.

Objasnenje:

Budući je gotovo identična materija propisana Zakonom o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata („Narodne novine“ broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19), a spomenuti zakon u svojem članku 3. stavku 2. sadrži odredbu koja se ovim amandmanom predlaže uvrstiti i u ovaj prijedlog Zakona, smatramo važnim identične uvjete propisati i u predloženom Zakonu o civilnim stradalnicima Domovinskog rata.

Naime, branitelji su ustavna kategorija. Oni su to zaslužili svojom žrtvom i zaslugom za očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i slobodne države. Civilne žrtve rata to nisu, te nije prihvatljivo da se ratnim vojnim invalidima propisuju teži uvjeti za ostvarivanje njihovih prava, a ovim zakonom civilnim stradalnicima propisuju se lakši uvjeti.

Uvažavajući ideju otvaranja mogućnosti ostvarivanja većih prava širem broju adresata, prethodno valja iste, ako ne i veće mogućnosti ostvarivanja prava kao i veća prava omogućiti hrvatskim braniteljima i ratnim vojnim invalidima kao ustavnoj kategoriji osoba koje su svojom hrabrošću, požrtvovnošću i u konačnici žrtvom zadužili sve nas.

Amandman III.

U čl. 5. st. 1. iza točke 1. dodaje se točka 2. i dodaje se st. 3. koji glasi:

2. osobe obuhvaćene Zakonom o općem oprostima („Narodne novine“ broj 80/96) kao ni članovi njihovih obitelji temeljem njihova stradanja ili

(3) Statuse i prava utvrđena ovim Zakonom ne mogu ostvariti ni osobe koje su tijekom Domovinskog rata dobrovoljno živjele na okupiranim područjima nad kojima Republika Hrvatska nije bila u mogućnosti izvršavati vlast, odnosno osobe koje nisu pružale otpor agresoru a isto su bile dužne i sposobne, kao ni članovi njihovih obitelji temeljem njihova stradanja.

Obrazloženje:

Iz sadržaja članka 47. Ustava Republike Hrvatske proizlazi da se civilnim žrtvama rata ne mogu smatrati abolirane osobe, kao i sve druge osobe koje su tijekom Domovinskog rata dobrovoljno živjele na okupiranim područjima nad kojima RH nije bila u mogućnosti izvršavati vlast, odnosno osobe koje nisu pružale otpor agresoru, a isto u morale i mogle.

Ovim amandmanom predložene odredbe usklađuju se i sa Deklaracijom o domovinskom ratu („Narodne novine“, br. 102/2000.), i to:

6. Radi dostojanstva Domovinskog rata hrvatsko pravosuđe je dužno procesuirati sve moguće slučajeve pojedinačnih ratnih zločina, teških povreda humanitarnog prava i svih drugih zločina počinjenih u agresiji na Republiku Hrvatsku i u oružanoj pobuni te tijekom Domovinskog rata, strogo primjenjujući načela individualne odgovornosti i krivnje.

7. Zastupnički dom Hrvatskoga državnog sabora poziva sve građane, državne i društvene institucije, sindikate, udruge i medije, a obvezuje sve dužnosnike i sva državna tijela Republike Hrvatske, da na navedenim načelima štite temeljne vrijednosti i dostojanstvo Domovinskog rata, kao zalag naše civilizacijske budućnosti.

Na taj način čuvamo moralni dignitet hrvatskoga naroda i svih građana Republike Hrvatske i tako štitimo čast, ugled i dostojanstvo svih branitelja i građana Republike Hrvatske koji su sudjelovali u obrani Domovine.

Također, dodavanjem stavka 3. predloženi zakon usklađuje se sa odredbama Zakona o obrani („Narodne novine“, br. 73/13, 75/15, 27/16, 110/17, 30/18, 70/19.).

Amandman IV.

U čl. 27. st. 1. točka 5 briše se.

Obrazloženje:

Pojam „djeteta“ definiran je člankom 1. Konvencije o pravima djeteta (usvojena na 44. zasjedanju Opće skupštine Ujedinjenih naroda 20. studenoga 1989. godine (rezolucija br. 44/25)

stupila na snagu 2. rujna 1990. godine) kao „svako ljudsko biće mlađe od 18 godina, osim ako se prema zakonu primjenjivom na dijete punoljetnost ne stječe ranije.“.

U konkretnoj točki 5. uvjet za ostvarivanje prava djeteta jest da mu je jedan od roditelja život izgubio u Domovinskom ratu, odnosno najkasnije 30. lipnja 1996. godine. Kada bi, hipotetski, takvo dijete bilo zaneseno posljednji dan rata, te rođeno recimo u travnju 1997. godine, takva osoba danas ima najmanje 24 godine života, te sukladno ovako sročnim odredbama niti jedna osoba ne zadovoljava odredbe točke 5. niti može ostvariti ikakva prava, pa se ovakva odredba u prijedlogu Zakona pokazuje potpuno nepotrebnom i neprovedivom.

Ukoliko je intencija zakonodavca bila drugačija, onda valja u članku 10. konačnog prijedloga Zakona preciznije propisati tko se smatra „civilnom osobom poginulom, umrlom ili nestalom u Domovinskom ratu“, jer sam pojam „u Domovinskom ratu“ ukazuje na točno određeno vremensko razdoblje koje je zakonodavac u stavku 1. točki b članka 10. produljio na 30. lipanj 1997., a u pogledu kojeg datuma i dalje nije moguće da dijete u trenutku podnošenja zahtjeva ima manje od 18. godina života odnosno da se u trenutku podnošenja zahtjeva uopće može smatrati djetetom.

Amandman V.

U čl. 28. st. 1. točka 5. briše se.

Obrazloženje:

Pojam „djeteta“ definiran je člankom 1. Konvencije o pravima djeteta (usvojena na 44. zasjedanju Opće skupštine Ujedinjenih naroda 20. studenoga 1989. godine (rezolucija br. 44/25)

stupila na snagu 2. rujna 1990. godine) kao „svako ljudsko biće mlađe od 18 godina, osim ako se prema zakonu primjenjivom na dijete punoljetnost ne stječe ranije.“.

U konkretnoj točki 5. uvjeta za ostvarivanje prava djeteta jest da mu je jedan od roditelja život izgubio u Domovinskom ratu, odnosno najkasnije 30. lipnja 1996. godine. Kada bi, hipotetski, takvo dijete bilo zaneseno posljednji dan rata, te rođeno recimo u travnju 1997. godine, takva osoba danas ima najmanje 24 godine života, te sukladno ovako sročnim odredbama niti jedna osoba ne zadovoljava odredbe točke 5. niti može ostvariti ikakva prava, pa se ovakva odredba u prijedlogu Zakona pokazuje potpuno nepotrebnom i neprovedivom.

Ukoliko je intencija zakonodavca bila drugačija, onda valja u članku 10. konačnog prijedloga Zakona preciznije propisati tko se smatra „civilnom osobom poginulom, umrlom ili nestalom u Domovinskom ratu“, jer sam pojam „u Domovinskom ratu“ ukazuje na točno određeno vremensko razdoblje koje je zakonodavac u stavku 1. točki b članka 10. produljio na 30. lipanj 1997., a u pogledu kojeg datuma i dalje nije moguće da dijete u trenutku podnošenja zahtjeva ima manje od 18. godina života.

Amandman VI.

U čl. 22. st. 1. točka 2. mijenja se i glasi:

2. djeca, posvojenici i pastorčad - ako su na školovanju do kraja propisanog trajanja redovitog obrazovanja, ali najkasnije do navršene 26. godine života, a ako su nesposobni za privređivanje, dok ta nesposobnost traje, uz uvjet da je nesposobnost nastupila prije navršene 15. godine života, odnosno za vrijeme redovitog obrazovanja, prije navršene 26. godine života.

U čl. 22., st. 1. točka 3. briše se.

Obrazloženje:

U konkretnom članku ostvarivanje prava uvjetovano je smrću ili pogibijom civilne osobe u Domovinskom ratu, a koji rok je propisan člankom 10. ovog konačnog prijedloga Zakona:

„Civilne osobe poginule, umrle ili nestale u Domovinskom ratu su:

- a) civilne osobe poginule, umrle ili nestale u Domovinskom ratu pod okolnostima iz članka 9. ovoga Zakona
- b) civilne osobe koje su od rane, ozljede ili bolesti dobivene pod okolnostima iz članka 9. ovoga Zakona umrle do 30. lipnja 1997.“

Samim time djeca poginulih i umrlih civila u Domovinskom ratu danas imaju, u najboljem slučaju, najmanje 23 godine života, te sukladno ovako sročnim odredbama niti jedna osoba ne može imati manje od 15 godina života, a samim time uopće još uvijek biti u srednjoj školi.

Takvo dijete poginulog ili umrlog civila u Domovinskom ratu niti može ostvariti ikakva prava prema spornim odredbama, pa se ovakve odredbe u prijedlogu Zakona pokazuju potpuno nepotrebnim i neprovedivim.

Ukoliko je intencija zakonodavca bila drugačija, onda valja u članku 10. konačnog prijedloga Zakona preciznije propisati tko se smatra „civilnom osobom poginulom, umrlom ili nestalom u Domovinskom ratu“, jer sam pojam „u Domovinskom ratu“ ukazuje na točno određeno vremensko razdoblje koje je zakonodavac u stavku 1. točki b članka 10. produljio na 30. lipanj 1997., a u pogledu kojeg datuma i dalje nije moguće da dijete u trenutku podnošenja zahtjeva ima manje od 15. godina života.

Amandman VII.

U čl. 44. st. 1. mijenja se i glasi:

(1) Pravo na besplatne udžbenike za potrebe redovitoga školovanja u srednjim školama mogu ostvariti djeca civilnih invalida iz Domovinskog rata i civilni invalidi iz Domovinskog rata.

Obrazloženje:

U konkretnom članku ostvarivanje prava uvjetovano je smrću, pogibijom ili nestankom civilne osobe u Domovinskom ratu, a koji rok je propisan člankom 10. ovog konačnog prijedloga Zakona:

„Civilne osobe poginule, umrle ili nestale u Domovinskom ratu su:

- a) civilne osobe poginule, umrle ili nestale u Domovinskom ratu pod okolnostima iz članka 9. ovoga Zakona
- b) civilne osobe koje su od rane, ozljede ili bolesti dobivene pod okolnostima iz članka 9. ovoga Zakona umrle do 30. lipnja 1997.“

Samim time djeca poginulih i umrlih civila u Domovinskom ratu danas imaju, u najboljem slučaju, najmanje 23 godine života, te sukladno ovako sročnim odredbama niti jedna takva osoba ne može biti u redovitom sustavu srednjeg školstva. Takvo dijete niti može ostvariti

ikakva prava prema spornim odredbama, pa se ovakve odredbe u prijedlogu Zakona pokazuju potpuno nepotrebnim i neprovedivim.

Ukoliko je intencija zakonodavca bila drugačija, onda valja u članku 10. konačnog prijedloga Zakona preciznije propisati tko se smatra „civilnom osobom poginulom, umrlom ili nestalom u Domovinskom ratu“, jer sam pojam „u Domovinskom ratu“ ukazuje na točno određeno vremensko razdoblje koje je zakonodavac u stavku 1. točki b članka 10. produljio na 30. lipanj 1997., a u pogledu kojeg datuma i dalje nije moguće da dijete danas pohađa srednju školu.

Amandman VIII.

U čl. 46. st. 1. i 2. mijenjaju se i glase:

(1) Učenici i studenti koji su djeca civilnih invalida iz Domovinskog rata I. skupine sa 100 % oštećenjem organizma ostvaruju pravo na subvenciju smještaja u učeničkim i studentskim domovima ako im redovni mjesečni prihodi po članu kućanstva ne prelaze 60% proračunske osnovice, sukladno posebnim propisima kojima se uređuju uvjeti i način smještaja u učeničke domove, odnosno pravilniku kojim se uređuje subvencionirani smještaj studenata u učeničkim i studentskim domovima, a kojeg donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.

(2) Studenti koji su djeca civilnih osoba poginulih, umrlih ili nestalih u Domovinskom ratu i civilni invalidi iz Domovinskog rata ostvaruju pravo na subvenciju smještaja u studentskim domovima ako im redovni mjesečni prihodi po članu kućanstva ne prelaze 60% proračunske osnovice, sukladno pravilniku kojim se uređuje subvencionirani smještaj u učeničkim i studentskim domovima, a kojeg donosi ministar nadležan za obrazovanje uz prethodnu suglasnost ministra.

Obrazloženje:

Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji (“Narodne novine“ broj 121/17 i 98/19.), kao i Zakon o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji (“Narodne novine“ broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19.) ostvarivanje ovakvih i sličnih prava vezuje uz imovinski cenzus odnosno uvjet da im redovni mjesečni prihodi po članu kućanstva ne prelaze 60% proračunske osnovice.

Kako su branitelji su ustavna kategorija, a civilne žrtve rata to nisu, nije prihvatljivo da se ratnim vojnim invalidima propisuju teži uvjeti za ostvarivanje ovih prava, a ovim zakonom civilnim stradalnicima propisuju se lakši uvjeti, te se amandmanom uvjeti izjednačavaju.

Amandman IX.

U čl. 47. iza st. 3. dodaje se st 4. koji glasi:

(4) Prednosti ostvarivanja prava iz stavka 1., stavka 2. i stavka 3. ovoga članka ostvaruju se pod uvjetom da nema kandidata iz članka 101. Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji koji imaju prednost.

Postojeći stavci 4. ,5. , 6., ...,11., 12. postaju sada stavci 5., 6., 7., 8., ...,12. ,13.

Obrazloženje:

Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji ("Narodne novine" broj 121/17 i 98/19.), kao i Zakon o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji ("Narodne novine" broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19.) propisuje način ostvarivanja prednosti te bi nedostatan propis u ovome prijedlogu Zakona doveo do kolizije prava i potrebe tumačenja.

Kako su branitelji ustavna kategorija, a civilne žrtve rata to nisu, smatramo da branitelji i članovi njihovih obitelji imaju pravo prednosti pri zapošljavanju ispred civilnih žrtava rata, te se amandmanom isto izričito propisuje i otklanja se pravna nesigurnost.

Uostalom, identičnu odredbu sadrži i članak 48. f stavak 2. Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji budući je zakonodavac u to vrijeme vodio računa o tome.

Amandman X.

U čl. 48. iza st. 3. dodaje se st. 4. koji glasi:

(4) Prednosti ostvarivanja prava iz stavka 1., stavka 2. i stavka 3. ovoga članka ostvaruju se pod uvjetom da nema kandidata iz članka 101. Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji koji imaju prednost.

Postojeći stavci 4. ,5. , 6., ...,11., 12., 13. postaju sada stavci 5., 6., 7., 8., ...,12. ,13., 14.

Obrazloženje:

Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji ("Narodne novine" broj 121/17 i 98/19.), kao i Zakon o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji ("Narodne novine" broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19.) propisuje način ostvarivanja prednosti te bi nedostatan propis u ovome prijedlogu Zakona doveo do kolizije prava i potrebe tumačenja.

Kako su branitelji su ustavna kategorija, a civilne žrtve rata to nisu, smatramo da isti imaju pravo prednosti pri zapošljavanju ispred civilnih žrtava rata, te se amandmanom isto izričito i propisuje i otklanja se pravna nesigurnost.

Uostalom, identičnu odredbu sadrži i članak 48. f stavak 2. Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji budući je zakonodavac u to vrijeme vodio računa o tome.

Amandman XI.

U čl. 50. dodaje se st. 1. koji glasi:

(1) Prednost pri zapošljavanju osobe iz članka 47. stavka 1. i članka 48. stavka 1. ovoga Zakona mogu ostvariti samo jednokratno, osim u slučajevima zasnivanja radnog odnosa na određeno vrijeme.

Obrazloženje:

Zakon o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji ("Narodne novine" broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19.) propisuje jednokratan uvjet ostvarivanja ovoga prava u svojem članku 48. f. stavku 3..

Kako su branitelji su ustavna kategorija, a civilne žrtve rata to nisu, dok su vojni invalidi posebna kategorija, smatramo da u najmanju ruku i za civilne stradalnike moraju vrijediti identični uvjeti i ograničenja, barem dok hrvatski ratni vojni invalidi ne ostvare drugačija prava.

Amandman XII.

U čl. 51. dodaje se st. 2. koji glasi:

(2) Prednosti ostvarivanja prava iz stavka 1. ovoga članka ostvaruju se pod uvjetom da nema kandidata koji ostvaruju prednost temeljem članka 127. Zakona o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji.

Obrazloženje:

Zakon o hrvatskim braniteljima iz Domovinskog rata i članovima njihovih obitelji ("Narodne novine" broj 121/17 i 98/19.), kao i Zakon o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji ("Narodne novine" broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19.) propisuju način ostvarivanja prednosti te bi nedostatan propis u ovome prijedlogu Zakona doveo do kolizije prava i potrebe tumačenja.

Kako su branitelji su ustavna kategorija, a civilne žrtve rata to nisu, smatramo da isti imaju pravo prednosti pri smještaju u ustanove socijalne skrbi ispred civilnih žrtava rata, odnosno ne da mi to smatramo već je isto i propisano zakonom, te se amandmanom otklanja pravna nesigurnost kojoj bi pružatelji usluga smještaja bili izloženi.

Amandman XIII.

U čl. 68. st. 1., 2. i 3. mijenjaju se i glase:

(1) Bračni ili izvanbračni drug stupanjem u brak ili novu izvanbračnu zajednicu gubi prava iz ovoga Zakona koja je ostvario kao član obitelji.

(2) Bračni ili izvanbračni drug gubi prava iz ovoga Zakona i ako je napustio djecu s kojom koristi prava i zanemario njihovo uzdržavanje, podizanje i odgoj.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka prava iz ovoga Zakona mogu se ponovno uspostaviti ako bračni ili izvanbračni drug nastavi obavljati roditeljske dužnosti za vrijeme dok se djeca koriste pravima iz ovoga Zakona.

Obrazloženje:

Budući je ovim prijedlogom Zakona ostvarivanje prava omogućeno i izvanbračnom drugu (uz bračnog), to je jedino logično i pravedno da se uvjeti kojima prestaju prava bračnom drugu protegnu i na izvanbračnog druga.

Amandman XIV.

U čl. 69. iza st. 1. dodaju se st. 2. i 3. koji glase:

(2) Prava ostvarena po ovom Zakonu gube korisnici koji su osuđeni pravomoćnom sudskom presudom zbog toga što su od 17. kolovoza 1990. bili pripadnici, pomagači ili suradnici neprijateljskih vojnih ili paravojnih formacija, odnosno zbog ugrožavanja ustavnog poretka i sigurnosti Republike Hrvatske kao i članovi obitelji takvih osoba.

(3) Osobama protiv kojih je pokrenut kazneni postupak zbog djela iz stavka 2. ovoga članka ne isplaćuju se novčana primanja za vrijeme do okončanja tog postupka.

Postojeći st. 2. postaje sada st. 4.

Obrazloženje:

Isto je potrebno radi pravne sigurnosti budući identičnu odredbu sadrži članak 67. Zakona o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata obitelji ("Narodne novine" broj 33/92, 57/92, 77/92, 27/93, 58/93, 02/94, 76/94, 108/95, 108/96, 82/01, 103/03, 148/13, 98/19.).

Ukoliko takva pravila vrijede za vojne invalide rata, jedino je pravedno da vrijede i za civilne stradalnike.

Amandman XV.

U čl. 91. st. 1. mijenja se i glasi:

(1) Zahtjevi za priznavanje statusa, odnosno prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata po Zakonu o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata („Narodne novine“, br. 33/92., 57/92., 77/92., 27/93., 58/93., 2/94., 76/94., 108/95., 108/96., 82/01., 103/03. i 148/13.) u povodu kojih, do stupanja na snagu ovoga Zakona nije doneseno izvršno rješenje, riješit će se prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva, izuzev u slučaju zahtjeva za osobnu invalidninu, dodatka za njegu i pomoć druge osobe, ortopedskog dodatka, dodatka za pripomoć u kući i obiteljsku invalidninu, u kojem slučaju će se postupak riješiti prema propisima koji su povoljniji za korisnika odnosno podnositelja zahtjeva.

Obrazloženje:

Kako je člankom 92. ovog prijedloga Zakona propisan prijenos već utvrđenih prava na ona povoljnija za korisnika, to nema smisla da zahtjevi koji su pokrenuti po Zakonu o zaštiti vojnih i civilnih invalida rata, a do danas nisu okončani, ne budu obuhvaćeni ovom odredbom. U suprotnom će nastati pravna praznina odnosno nepravda, u kojem slučaju bi oni koji su već

dobili rješenje dobili veća prava od onih koji još uvijek čekaju svoje rješenje, vjerojatno ne svojom krivnjom već zahvaljujući sporosti državne administracije.

Amandman XVI.

Čl. 93. mijenja se i glasi:

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

Obrazloženje:

Nema nikakvog smisla da odredba o besplatnim udžbenicima stupi na snagu u siječnju 2022. godine. Svatko zna da školska godina počinje u rujnu, a ne u siječnju. Isto tako, trenutno je kraj lipnja, počinje srpanj, i prošla školska godina je završena. Ukoliko zakonodavac doista ima namjeru osigurati civilnim stradalnicima besplatne udžbenike, onda nema niti zapreke da navedena odredba također stupi na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

predsjednik Kluba zastupnika

Domovinskog pokreta

Stephen Nikola Bartulica